

Posterji / Posters

Individuation among German speaking subjects by using the German version of the Individuation Test for Emerging Adults – Short Form (ITEA-S)

Maria-Isabel Thun-Hohenstein, Nora Hickel and Ulrike Sirsch
University of Vienna, Faculty of Psychology, Department of Applied Psychology: Health, Development, Enhancement and Intervention
Contact: maria-isabel.thun-hohenstein@univie.ac.at

Individuation is the intrapsychic process which contributes to the development of an independent and self-determined personality and is defined as a continuation of the relatedness to one's parents while forming an independent personal identity at the same time. Parent-child relationships have to be restructured into more symmetric ones. In modern western societies individuation lasts from adolescence into emerging adulthood. Within the scope of an online survey, 590 emerging adults (372 female and 218 male, of whom 63.1% were Austrian and 31.7% German) between 18 and 29 years ($M = 24.07$, $SD = 3.01$) were questioned. About 38% of the participants worked full-time or part-time whereas the remaining subjects did not work (or not regularly). 61.2% of the sample reported to be in a romantic relationship at the time of questioning. By means of the Individuation Test for Emerging Adults - Short Form (ITEA-S, Komidar et al., 2016) in its German version, the following aspects of individuation were separately investigated in relation to mother and father: Connectedness, Support Seeking, Intrusiveness, Self-Reliance, and Fear of Disappointing the Parent. The ITEA-S scales of the German version showed satisfactory internal consistency in relation to mother and father. Two-way analyses of variance with gender and nationality as independent factors and age as a covariate were conducted separately to examine differences in gender and nationality in relation to mother and father. Results show significant differences regarding gender and age but no differences concerning nationality were found. Detailed outcomes regarding gender and age will be presented and discussed in the study.

Prenos psiholoških spoznanj o učenju in poučevanju v pedagoško prakso: "Najpomembnejših dvajset"

Mojca Jurišević
Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta
Kontakt: mojca.jurisevic@pef.uni-lj.si

Vloga pedagoške psihologije je s psihološkimi spoznanji prispevati k razumevanju in / ali izboljšanju učenja in poučevanja, in sicer na osnovi transferja znanstvenih izsledkov v stroko. Ta prenos je premalo raziskan, a iz vsakodnevne pedagoške prakse se zdi, da ni dovolj učinkovit, zato so primeri dobre prakse na tem področju zelo dobrodošli. Ameriška psihološka zveza (APA) je tako nedavno prispevala publikacijo, v kateri je na sistematičen in splošno razumljiv način razložila dvajset načel, po mnenju sodelujočih ekspertov

z različnih področij psihološke znanosti, temeljnih za dobro razumevanje učenja in poučevanja od vrtca do srednje šole. Z njimi je nagovorila učitelje ter druge strokovne delavce na področju vzgoje in izobraževanja, naj smiselno uporabijo psihološko znanost oziroma izsledke psiholoških raziskav, da se bodo učenci učili bolj samozavestno, iniciativno in z večjim razumevanjem, bolje motivirani, v učno spodbudnem in sodelovalnem okolju, ter da bo ocenjevanje njihovega učnega dela veljavno in usmerjeno v nadaljnje učenje. Zaradi aktualnosti problematike so bila omenjena načela prevedena v slovenščino in bodo predstavljena v okviru posterja. Izpostavljene bodo tudi prednosti ter morebitne pomanjkljivosti njihove uporabe, kakor so jih v okviru svojega študija zaznali študentje pedagoške fakultete – prihodnji učitelji oziroma pedagogi, ter smernice, kako lahko šolski psihologi z omenjenimi načeli spodbudijo učitelje za bolj kakovostno poučevanje.

Opora, ki jo prejmejo dijaki športniki

Kaja Meh
Oddelek za psihologijo, Filozofska fakulteta, Univerza v Ljubljani
Kontakt: kaja.meh@gmail.com

Dijaki, ki se v času šolanja ukvarjajo s športom, potrebujejo za uspešnost ob obeh področjih nekaj prilagoditev. Prilagoditve, ki jih dijaki prejmejo so različne, odvisno od šole, športa s katerim se ukvarjajo in kluba, v katerem trenirajo. Dijaki športniki, v primerjavi s svojimi vrstniki, potrebujejo več prilagodljivosti, fleksibilnosti urnikov in šolskih obveznosti, pomoči pri načrtovanju, ipd. torej potrebujejo več opore na področju šolanja, finančne opore in opore pri športnem nastopu. Pri 19 dijakih 4. letnikov, 3 ljubljanskih športnih gimnazij, smo s prilagojenim vprašalnikom iz raziskave GEES preverjali katere oblike opore so v preteklem šolskem letu prejeli ter kako koristne so se jim zdele. Preverjali pa smo tudi koliko finančne opore so prejeli s strani različnih virov. Na oba vprašalnika so odgovarjali na 7 stopenjski lestvici Likertovega tipa. Na področju opore pri šolanju so kot najbolj koristni ocenili fleksibilnost šolanja in prilagodljivost glede testov. Kot najmanj koristno pa so ocenili treninge spretnosti, pomembne za uspešno učenje. Na področju opore za športni nastop in življenjski stil so kot najkoristnejši ocenili oporo pri osebni življenju in oporo s strani športnega psihologa, blizu sta tudi pomoč pri načrtovanju šolanja in športa ter načrtovanje počitka in regeneracije. Kot najmanj koristen so ocenili trening osebnih veščin. Največ dijakov športnikov dobiva finančno oporo s strani staršev in je z njihove strani tudi največ prejmejo. Manjši delež dijakov prejema finančno oporo tudi s strani kluba ali Olimpijskega komiteja Slovenije, vendar ta opora pri nobenem od dijakov ne zadošča za kritje vseh stroškov. Nihče od dijakov finančne opore ne dobiva neposredno od sponzorjev in samo en dijak prejema finančno oporo s strani športne zveze. Dijaki športniki v večini prejemajo oporo pri šolanju, manjši delež je deležen opore pri upravljanju s financami. Tudi finančno oporo v veliki večini prejmejo s strani staršev. V sklopu šolanja imajo na voljo precej različnih virov pomoči, s katerimi so zadovoljni.